

Research Article

ถอดบทเรียนประสิทธิผลโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก
ในพื้นที่ ตาม “โครงการไทยนิยมยั่งยืน” (หมู่บ้าน/ชุมชนละสองแสนบาท)

LESSONS LEARNED ON THE EFFECTIVENESS
OF THE MICROECONOMIC PROMOTION AND DEVELOPMENT STRATEGY
UNDER THAI NIYOM YUNGYUEN PROJECT (200,000 BAHT PER VILLAGE
OR COMMUNITY) TO IMPROVE THE QUALITY OF LIFE FOR GRASSROOTS SECTOR

ศิริวรรณ วิสุทธิรัตนกุล*

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ประเทศไทย

Siriwan wisutthirattanakun*

Public Administration Department, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Phranakhon Rajabhat University, Thailand

*E-mail: nuii.siriwan@gmail.com

Received: 2022-03-21

Revised: 2022-06-21

Accepted: 2022-06-21

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ถอดบทเรียนประสิทธิผลโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก ของชุมชนตลาดคลอง 15 (วัดประสิทธิเวช) ตำบลบางปลาเกะ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโครงการฯ และ 3) สร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลโครงการฯ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 44 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการตีความเชิงอุปนัย

ผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิผลโครงการฯ ประกอบด้วย (1) ด้านบริบทและวัตถุประสงค์โครงการ มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน (2) ด้านปัจจัยนำเข้าในการดำเนินโครงการ มีความเหมาะสมและเพียงพอ (3) ด้านกระบวนการดำเนินโครงการ มีขั้นตอนชัดเจนและเป็นไปตามแผน และ (4) ด้านผลผลิต สามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของชุมชนได้ 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโครงการ ฯ ประกอบด้วย การมีส่วนร่วม ผู้นำ ทรัพยากร การสื่อสาร ความรู้ความเข้าใจ

และแรงจูงใจ 3) รูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลโครงการฯ ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้ (1) ด้านกระบวนการ (2) ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโครงการฯ และ (3) ด้านประสิทธิผลโครงการฯ

คำสำคัญ: ถอดบทเรียน ประสิทธิผล โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก

ABSTRACT

The purposes of this research article were to 1) learn lessons on the effectiveness of the microeconomic promotion and development strategy to improve the quality of life for the grassroots sector of Khlong 15 community (Watprasitthivate), Bangplakot sub-district, Ongkharak district, Nakhon-Nayok province 2) study factors affecting the effectiveness of the project, and 3) build a development model effectiveness project. Qualitative research was conducted by in-depth interviews with 44 key informants through purposive sampling. The qualitative data obtained from data collection were analyzed by inductive interpretation.

The results showed that: 1) effectiveness of the project: (1) context evaluation indicated that project objectives determination is consistent with problems and needs of people in the community, (2) input evaluation, there are appropriate and sufficient inputs, (3) process evaluation, there is a clear operating procedure and in accordance with the established plan, community participation emphasis, (4) product evaluation can solve the problem and respond to the needs of people in the community as well. 2) the factors affecting the effectiveness of the project are participation, leadership, resources, cognition, and motivation, respectively. 3) a development model effectiveness of the project comprises 3 parts namely; (1) the process (2) factors most affecting effectiveness and (3) the effectiveness of the project.

Keywords: Lessons learned, Effectiveness, The Microeconomic promotion and development strategy project

บทนำ

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 9 จนถึงฉบับที่ 12 และรัฐบาลภายใต้การนำของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม เน้นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศไทยไปสู่ความยั่งยืนตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน โดยมุ่งหวังเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและพัฒนาคุณภาพชีวิต

ของประชาชน ด้วยการน้อมนำศาสตร์พระราชา มาปรับใช้ในการดำรงชีวิตของประชาชนอย่างเป็น รูปธรรม ด้วยการส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วม ในการกำหนดและดำเนินโครงการ ก่อให้เกิด ความสามัคคีปรองดอง สร้างจิตสำนึกในความ เป็นเจ้าของสาธารณสมบัติส่วนรวม สร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับประชาชนเกิดการ กระตุ้นเศรษฐกิจในระดับฐานรากและยกระดับ การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม (Siamrath, 2021) โดยโครงการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่ ตาม “โครงการไทยนิยม ยั่งยืน”(หมู่บ้าน/ชุมชนละ สองแสนบาท) เป็นโครงการที่อยู่ในรอบที่ 3 ที่ว่าด้วยเรื่องชุมชนอยู่ดีมีสุขตามนโยบาย

จากผลการประเมินความสำเร็จของการ ดำเนินโครงการเบื้องต้น พบว่า ในภาพรวม ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากโครงการนี้อยู่ใน ระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 80.20 และเป็น โครงการที่สามารถสร้างอาชีพ สร้างรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำให้กับประชาชน และพัฒนา คุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม (The Ministry of Interior and National Institute of Development Administration, 2019) จะเห็นได้ว่าโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่ เป็นโครงการ ที่มีประโยชน์ อีกทั้งยังเป็นโครงการที่รัฐบาล ควรให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง สามารถสร้าง ประโยชน์ให้กับชุมชนอย่างแท้จริง เนื่องจาก ทุกกระบวนการได้เปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้ามา มีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมีความสนใจที่จะ ทำการศึกษาถึงประสิทธิผลโครงการพัฒนา คุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก ในพื้นที่ ตาม “โครงการไทยนิยมยั่งยืน” ในพื้นที่ ชุมชนตลาดคลอง 15 (วัดประสิทธิเวช) ตำบล บางปลากรด อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก เนื่องจากชุมชนนี้ เป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ มีความเข้มแข็ง สามารถที่จะดำเนินการในโครงการ ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย สามารถ แก้ไขปัญหา ช่วยบรรเทาทุกข์ ยกระดับคุณภาพ ชีวิต สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับประชาชน ในชุมชนได้ งานวิจัยนี้ได้ทำการถอดบทเรียน การดำเนินงานของชุมชน เพื่อให้มาซึ่งข้อมูล เกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงาน ปัจจัย และแนวทาง ในการดำเนินโครงการให้สำเร็จและมีประสิทธิผล ทั้งนี้ผลที่ได้จากการศึกษายังสามารถไปใช้ประโยชน์ ในการปรับปรุงการดำเนินงาน และการขยายผล ความสำเร็จไปยังชุมชนอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อถอดบทเรียนประสิทธิผล ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล และสร้างรูปแบบ การพัฒนาประสิทธิผลโครงการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่ ตาม “โครงการไทยนิยมยั่งยืน” (หมู่บ้าน/ชุมชน ละสองแสนบาท) ของชุมชนตลาดคลอง 15 (วัดประสิทธิเวช) ตำบลบางปลากรด อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ทำให้ทราบถึงประสิทธิผลโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่ตาม “โครงการไทยนิยมยั่งยืน” ของชุมชนตลาดคลอง 15 (วัดประสิทธิเวช) ตำบลบางปลากรด อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโครงการฯ และทำให้ได้รูปแบบการพัฒนาโครงการฯ

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาประเด็นสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดประสิทธิผลในการดำเนินโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่ตาม “โครงการไทยนิยมยั่งยืน” (หมู่บ้าน/ชุมชนละสองแสนบาท)

ด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ชุมชนตลาดคลอง 15 (วัดประสิทธิเวช) ตำบลบางปลากรด อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก

ด้านประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้าน และ ประชาชน จำนวน 44 คน

ทบทวนแนวคิด

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลโครงการ

ประสิทธิผลโครงการ คือ การประเมินความสำเร็จของงาน/โครงการ โดยเปรียบเทียบระหว่างผลที่ได้จากโครงการกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายเฉพาะของโครงการ โดยมีนักวิชาการ

ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลไว้หลากหลาย ขึ้นอยู่ในความเข้าใจของนักวิชาการในแต่ละสาขา เช่น นักเศรษฐศาสตร์ได้ให้ความหมายประสิทธิผลคล้ายกับผลกำไร หรือผลประโยชน์ที่ได้รับ ส่วนผู้บริหารฝ่ายผลิต มองว่าประสิทธิผลเป็นเรื่องเกี่ยวกับคุณภาพหรือปริมาณของผลผลิตที่เป็นสินค้าหรือบริการ สำหรับนักวิทยาศาสตร์ ให้ความหมายประสิทธิผล ไว้ว่าเป็นเรื่องของนวัตกรรมหรือผลผลิตใหม่ ๆ และนักสังคมสงเคราะห์ มองประสิทธิผลในรูปของคุณภาพและชีวิตการทำงาน (Steers, 1977)

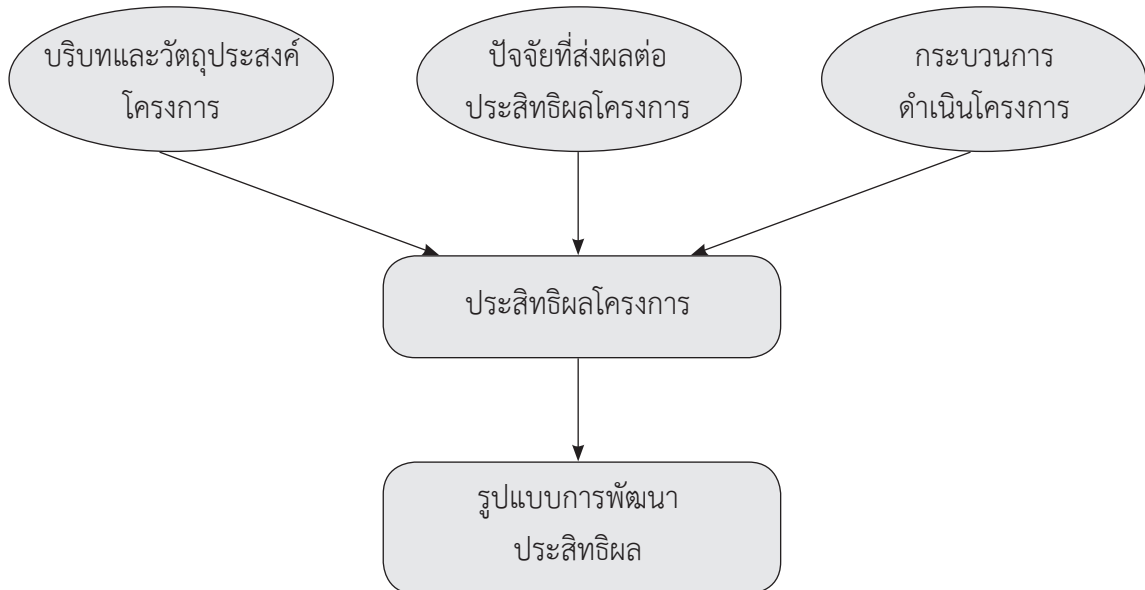
ความหมายของประสิทธิผล

ประสิทธิผลเป็นองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการศึกษาและวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งและเป็นระบบ เพื่อนำมาสู่พัฒนาโครงการให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีนักวิชาการ ให้ความหมายประสิทธิผลไว้หลากหลาย ดังนี้

ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จหรือผลที่เกิดขึ้น (Sukhum, 2018) และเป็นความสามารถในการดำเนินงานที่บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ของการบรรลุวัตถุประสงค์และประเมินผลโดยใช้ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Singbubpha, 2016) รวมถึงใช้เป็นเกณฑ์สำหรับการประเมินความสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในระดับสูง (Dunn, 1994)

จากความหมายของประสิทธิผลที่ได้กล่าวมาข้างต้น ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้กับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนงานหรือโครงการทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่มุ่งศึกษาเฉพาะกรณี จึงเป็นการวิจัยที่มีลักษณะ เฉพาะเจาะจง เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเชิงลึก มีความเชื่อถือได้ และมีเหตุผล เพื่อที่จะนำ ผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้กับการ ดำเนินโครงการอื่น ๆ ต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้นำชุมชน (กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน) คณะกรรมการ หมู่บ้าน และประชาชนในชุมชนตลาดคลอง 15 (วัดประสิทธิเวช) ตำบลบางปลากรด อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก โดยเลือกแบบเจาะจง จำนวน 44 คน

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่หนึ่ง ประสิทธิภาพโครงการ

จากการศึกษาประสิทธิภาพโครงการฯ ตามรูปแบบการประเมินแบบซิปปา หรือ CIPP Model ของสตีเฟนฟีลิปป์ โดยแบ่งประเด็นการประเมินผล ออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ การประเมินด้านบริบท และวัตถุประสงค์ (Context Evaluation) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) พบว่า

1. บริบทและวัตถุประสงค์

จากการประเมินบริบทชุมชน และวัตถุประสงค์ของโครงการฯ พบว่า

1.1 บริบทโดยทั่วไปของชุมชนพบว่า พื้นที่โดยส่วนใหญ่ของชุมชนเป็นพื้นที่ทำเกษตรกรรม ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรทำนา ทำไร่ ทำสวนผลไม้ รายได้ไม่ค่อยแน่นอนเนื่องจากความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เช่น ในฤดูฝนบางพื้นที่ก็มีน้ำท่วมขังในฤดูแล้งปริมาณน้ำก็ไม่เพียงพอต่อการทำการเกษตร ยกเว้นหมู่ที่ 11 บ้านคูคตที่ทำการเกษตรในลักษณะของการเพาะและขายไม้ดอกไม้ประดับ เป็นแหล่งค้าต้นไม้ทั้งปลีกและส่ง หรือที่รู้จักกันในนาม “ตลาดต้นไม้ดอกไม้ประดับ คลอง 15 นครนายก” ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจของหมู่ 11 บ้านคูคตมีการหมุนเวียนดี ส่วนสภาพทางสังคมถือว่าเป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็งและเน้นการมีส่วนร่วม ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการพัฒนาชุมชนและมีผู้นำชุมชนที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงานส่งผลให้การดำเนินงานต่าง ๆ ประสบความสำเร็จ

1.2 ด้านสภาพปัญหาของชุมชนก่อนที่เข้าร่วมโครงการฯ พบว่า ปัญหาของชุมชนตลาดคลอง 15 (วัดประสิทธิเวช) จะเกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน จะเป็นในเรื่องของความสะอาดและความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนเนื่องจากถนนชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อและทรุดตัว ปัญหาดินสไลด์ ปัญหาน้ำเน่าเสีย คลองตื้นเขิน การขาดแคลนน้ำใช้ในการอุปโภคและบริโภค การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นและเป็นประโยชน์กับประชาชน รวมถึงปัญหาในเรื่องความไม่พร้อมด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

1.3 ด้านวัตถุประสงค์โครงการฯ พบว่า ชุมชนมีนโยบายที่ชัดเจนในการดำเนินการ

ตามนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ดังนั้นการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการฯ จึงมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของประชาชนในชุมชนและกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่ตาม “โครงการไทยนิยมยั่งยืน” (หมู่บ้าน/ชุมชนละสองแสนบาท) ที่รัฐบาลจัดทำขึ้นเพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า

จากการประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการฯ พบว่า ทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินโครงการมีความเพียงพอต่อการดำเนินโครงการ อันประกอบด้วย งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารจัดการ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ด้านงบประมาณ พบว่างบประมาณของโครงการค่อนข้างจำกัด ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงาน แต่ก็ไม่ได้เป็นปัญหาหรืออุปสรรคจนไม่สามารถดำเนินโครงการให้สำเร็จได้ โดยชุมชนจะนำงบประมาณมาจัดทำโครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วน และเลือกทำโครงการที่ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์นโยบายที่ภาครัฐและจำนวนงบประมาณก่อน อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกจึงทำให้การดำเนินโครงการสำเร็จด้วยดี

2.2 ด้านบุคลากร พบว่า ในการดำเนินโครงการของชุมชน มีพร้อมและความเพียงพอทางด้านบุคลากรในการดำเนินงานเป็นอย่างมาก ในส่วนของแรงงานจะเน้นการจ้างงานจากประชาชนในชุมชนก่อน ทั้งในส่วนของผู้นำชุมชนและคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นมาแล้วแต่

เป็นคนที่มีความสามารถและมีความตั้งใจในการทำงาน ผสมกับเปิดโอกาสให้ชุมชน และหน่วยงานภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานส่งผลให้โครงการสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และบรรลุวัตถุประสงค์โครงการที่กำหนดไว้ได้เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

2.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่า ชุมชนมีวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินโครงการมีความเพียงพอ ทั้งที่ได้มาจากการนำงบประมาณที่ได้รับมาสามารถนำไปจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์บางส่วนที่จำเป็นและไม่สามารถหาได้จากชุมชน และวัสดุอุปกรณ์บางส่วนที่มีอยู่หรือสามารถหาได้ในชุมชนก็นำมาใช้ อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ จากชุมชนและหน่วยงานอื่น ๆ ส่งผลให้โครงการสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

2.4 ด้านการจัดการ พบว่า ชุมชนมีการดำเนินโครงการอย่างเป็นระบบและเน้นการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม อีกทั้งมีการติดตามและประเมินผล การดำเนินงานเป็นระยะเพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินงานนั้นเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคหรือไม่ หากมีอะไรที่เบี่ยงเบนไปจากแผนหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการจะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขได้ทันการณ์

3. การประเมินกระบวนการ

จากการประเมินกระบวนการในการดำเนินโครงการ พบว่า ชุมชนมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน และเป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ โดยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ก่อนเริ่มดำเนินโครงการ ชุมชนมีการจัดทำประชาคมโดยเปิดโอกาสให้

ประชาชนได้ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจในการเลือกหรือกำหนดปัญหาที่ต้องทำการแก้ไข ขั้นที่ 2 ระหว่างดำเนินโครงการ โดยยึดแนวทางการดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุน การช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงประชาชนในชุมชนเป็นอย่างดี ทั้งด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ส่งผลให้การดำเนินงานโครงการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และสามารถดำเนินการได้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลา และขั้นที่ 3 หลังการดำเนินการทำการประเมินและตรวจสอบการดำเนินโครงการไปนั้น บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ระบุเอาไว้ในโครงการหรือไม่ และจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินโครงการเพื่อนำเสนอต่ออำเภอองค์กรฯ

4. การประเมินผลผลิต

จากการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ พบว่า ผลผลิตที่ได้จากโครงการนี้สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในชุมชนได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ประชาชนในชุมชนเกิดความพึงพอใจ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต รวมถึงส่งเสริมทางด้านอาชีพและกระจายรายได้ให้แก่ประชาชนในชุมชน และช่วยให้ประชาชนในชุมชนเข้าถึงบริการสาธารณะที่จำเป็นเทียบเท่ากับชุมชนอื่น ๆ หรือในชุมชนเมือง

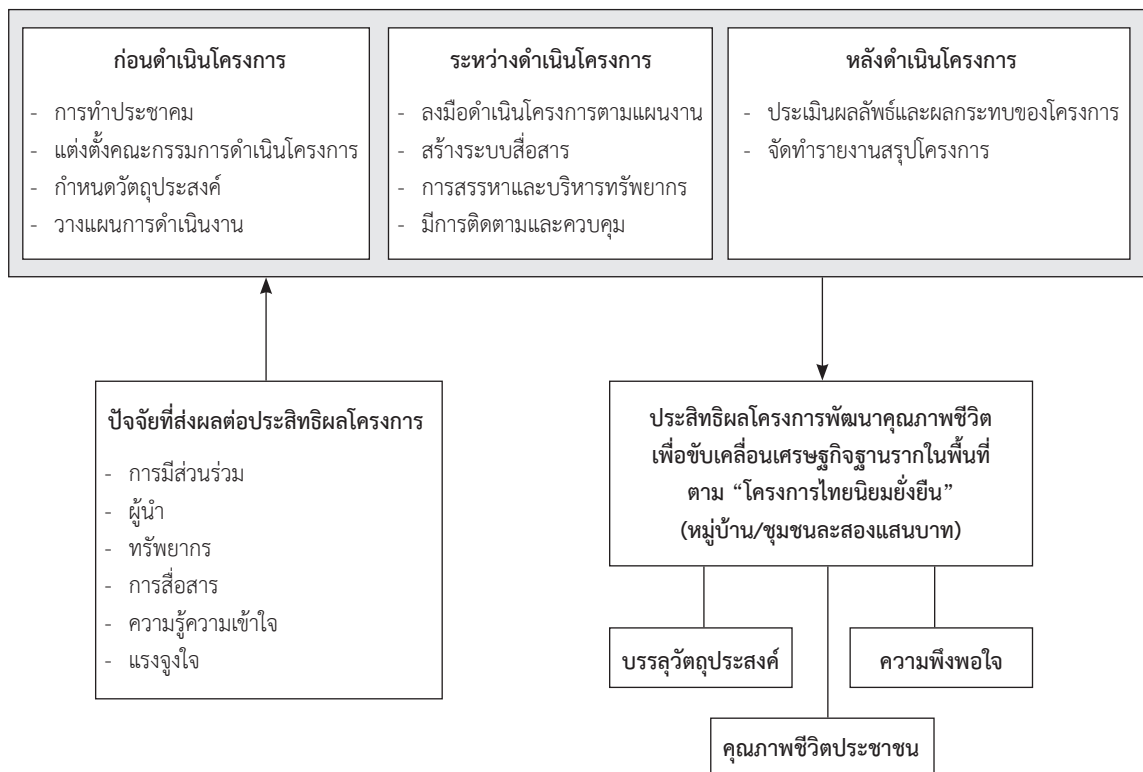
ส่วนที่สอง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโครงการ ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโครงการฯ ของชุมชนด้วยวิธีการอุปนัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโครงการฯ ของชุมชนมากที่สุด คือ การมีส่วนร่วม รองลงมา ด้านผู้นำ

ด้านทรัพยากร ด้านการสื่อสาร ด้านความรู้ ความเข้าใจ และด้านแรงจูงใจ ตามลำดับ

ส่วนที่สาม รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพ โครงการ

ในการสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพ โครงการฯ เกิดจากการบูรณาการผลการศึกษา ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ข้อที่ 2 และผลการศึกษา แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพโครงการฯ ทำให้ได้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพโครงการฯ ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 การดำเนินโครงการแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ก่อนดำเนินโครงการ ประกอบด้วย การทำประชาคม การแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนิน

โครงการ กำหนดวัตถุประสงค์ วางแผนการดำเนินงาน ขั้นตอนที่ 2 ระหว่างดำเนินโครงการ ประกอบด้วย ลงมือดำเนินโครงการตามแผนงาน สร้างระบบ สื่อสาร การสรรหาและบริหารทรัพยากร มีการติดตาม และควบคุม ขั้นตอนที่ 3 หลังดำเนินโครงการ ประกอบด้วย ประเมินผลลัพธ์และผลกระทบ ของโครงการ และจัดทำรายงานสรุปโครงการ ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโครงการฯ ประกอบด้วย ด้านการมีส่วนร่วม ด้านผู้นำ ด้านทรัพยากร ด้านการสื่อสาร ด้านความรู้ ความเข้าใจ และด้านแรงจูงใจ ส่วนที่ 3 ประสิทธิภาพ โครงการฯ ประกอบด้วย การบรรลุวัตถุประสงค์ คุณภาพชีวิตของประชาชน และ ความพึงพอใจ

ภาพที่ 2 แผนภูมิรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพโครงการ

อภิปรายผล

ประสิทธิผลโครงการ

ผลที่ได้จากการประเมินประสิทธิผลโครงการฯ พบว่า

1. การประเมินด้านบริบทและวัตถุประสงค์ ชุมชนการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการที่ชัดเจนและความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในชุมชนสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัฐกิจ ภูริสทธิย์ (Poorisathit, 2018) ที่ระบุว่า ประสิทธิภาพของโครงการมาจากการกำหนดความชัดเจนของนโยบาย นอกจากนี้ในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการของชุมชนมีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของนโยบายที่รัฐบาลได้กำหนด (Provincial Affairs Bureau, Department of Provincial Administration, 2018)

2. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าในการดำเนินโครงการฯ ชุมชน พบว่า ชุมชนมีความสามารถในการจัดหาและบริหารทรัพยากรที่มีความจำเป็นในการดำเนินโครงการได้เป็นอย่างดีทั้งในด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ มีความเหมาะสมและเพียงพอต่อการดำเนินโครงการให้บรรลุวัตถุประสงค์เพียงแต่จะมีในเรื่องของงบประมาณที่มีค่อนข้างจำกัด แต่ก็ไม่เป็นปัญหาจนไม่สามารถดำเนินการได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเปรมชัย สโรบล (Sarobol, 2007) กล่าวว่า ปัจจัยการบริหาร คือ ทรัพยากรพื้นฐานในการบริหารมีความสำคัญต่อการดำเนินงานให้สำเร็จเป็นไปได้ด้วยดี และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3. การประเมินกระบวนการ พบว่า ชุมชนมีการดำเนินงานที่เป็นระบบและขั้นตอนที่ชัดเจน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ก่อนเริ่มดำเนินโครงการ ชุมชนมีการจัดทำประชาคมโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจในการไขปัญหา ขั้นที่ 2 ระหว่างดำเนินโครงการฯ มีการดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ และได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงประชาชนในชุมชนอย่างดี ในทุก ๆ ด้าน ส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและขั้นที่ 3 หลังการดำเนินโครงการ ชุมชนมีการประเมินและตรวจสอบการดำเนินโครงการฯ และจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินโครงการเพื่อนำเสนอต่ออำเภอองค์กรฯ จะเห็นได้ว่ากระบวนการในการดำเนินงานของชุมชนมีความสอดคล้องกับของ เกษม ศิริสุขโดม (Sirisukhodom, 2007) ที่กล่าวว่า กระบวนการบริหาร ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย (1) การวางแผน (2) การดำเนินงานตามแผนหรือการนำโครงการไปปฏิบัติ (3) การประเมินผล

4. การประเมินด้านผลผลิต พบว่า ผลผลิตที่ได้จากโครงการฯ สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในชุมชนได้เป็นอย่างดีและประชาชนในชุมชนมีความพึงพอใจต่อโครงการนี้มาก สอดคล้องกับการศึกษาของกระทรวงมหาดไทยและสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (The Ministry of Interior and National Institute of Development Administration, 2019) ที่ระบุว่า โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก

ในพื้นที่ ตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน (หมู่บ้าน/ชุมชนละสองแสนบาท) สามารถสร้างอาชีพสร้างรายได้ พัฒนาคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำให้กับประชาชนในการเข้าถึงบริการสาธารณะที่จำเป็นเทียบเท่ากับชุมชนอื่น ๆ โดยผลผลิตที่ได้เป็นตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโครงการ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ภาครัฐได้กำหนดไว้ทั้งทางตรงและทางอ้อม (Provincial Affairs Bureau, Department of Provincial Administration, 2018)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโครงการ

พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโครงการฯ ของชุมชน ประกอบด้วย การมีส่วนร่วม ด้านผู้นำ ด้านทรัพยากร ด้านการสื่อสาร ด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านแรงจูงใจ

โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโครงการฯ มากที่สุด คือ การมีส่วนร่วม ชุมชนได้เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ โดยเฉพาะภาคประชาชน ทั้งการทำประชาคม และมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินโครงการฯ ส่งผลให้โครงการประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เช่นเดียวแนวคิดของ เฌอจันทร์จาร์ภรณ์ และสุธิดา รัตนวานิชย์พันธ์ (Chancharuporn & Rattanawanichpan, 1963) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วม มุ่งเน้นเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มการพิจารณาตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติ และการร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบมาถึงตัวประชาชนเอง และการทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมจะสามารถแก้ปัญหาและส่งผลให้สภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านผู้นำ โดยผู้นำชุมชนมีความมุ่งมั่น

ตั้งใจและกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการ สอดคล้องกับแนวคิดจะเห็นได้ว่าผู้นำชุมชนตลาดคลอง 15 (วัดประสิทธิเวช) ซึ่งเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยตามแนวคิดของลิปปีทและไวท์ (White & Lippitt, 1953) ผู้นำประเภทนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการต่าง ๆ ทั้งการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และวิธีการดำเนินการที่จะนำไปสู่การบรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการ ส่วนปัจจัยด้านทรัพยากร จะเห็นได้ว่าทางชุมชนมีทรัพยากรพื้นฐานในการดำเนินโครงการที่เพียงพอ ทั้งในด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ จึงทำให้การดำเนินโครงการประสบความสำเร็จสอดคล้องกับการศึกษาของ เปรมชัย สโรบล (Sarobol, 2007) ที่ระบุว่าทรัพยากรพื้นฐานมีความสำคัญและส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปได้ดีด้วยดี และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทั้งในแง่ของปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ และภารกิจที่องค์การกำหนดไว้ สำหรับปัจจัยด้านการสื่อสารส่งผลประสิทธิผลโครงการฯ โดยผู้นำชุมชนมีการสื่อสารกับประชาชนในชุมชนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ข้อมูลและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีการซักถามและเสนอความคิดเห็น เป็นการสื่อสารสองทางที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ส่งผลให้ประชาชนเกิดความเข้าใจ และนำไปสู่การให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ เบญจริสา ตันเจริญ (Tancharoen, 2019) ที่กล่าวว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการ

ที่นำไปสู่การรับรู้ เรียนรู้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ที่ถูกต้อง และตรงกันของบุคลากรทั่วทั้งองค์กร ตั้งแต่ระดับนโยบายไปจนถึงระดับปฏิบัติการ เช่นเดียวกับการศึกษา สิริกมล นามืองรักษ (Namuangrak, 2012) ที่ระบุว่า การประสานงาน ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการพัฒนาชุมชนร่วมกับภาคจตุรภาคีโดยรวม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ ผู้นำและประชาชนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ โครงการเป็นอย่างดี เนื่องจากการสื่อสารที่ดี ส่งผลให้การดำเนินโครงการเป็นไปในทิศทาง เดียวกัน และไม่มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน สอดคล้องกับการศึกษาของณัฐกิจ ภูริสถิตย์ (Poorisathit, 2018) ที่ระบุว่า ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงานส่งผลต่อการนำนโยบาย โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ฐานรากในพื้นที่ ตาม “โครงการไทยนิยมยั่งยืน” (หมู่บ้าน/ชุมชนละสองแสนบาท) ปี พ.ศ. 2561 ไปปฏิบัติของสำนักงานเขตลาดพร้าว และปัจจัย ด้านแรงจูงใจ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล โครงการฯ เป็นลำดับสุดท้าย เนื่องจากประชาชน มีความต้องการและมีความคาดหวังว่าโครงการนี้ จะช่วยพัฒนาชุมชนและช่วยยกระดับคุณภาพ ชีวิต สอดคล้องกับแนวคิดของ Vroom (1964) ที่ระบุว่า บุคคลมักมีความคาดหวังล่วงหน้าว่า เมื่อทำงานประสบความสำเร็จ จะได้รางวัล และสิ่งอื่น ๆ เป็นการตอบแทน จะเห็นได้จาก ผลลัพธ์ที่ได้รับสามารถตอบสนองและแก้ไขปัญหา ของชุมชนได้ และประชาชนเกิดความพึงพอใจ

รูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลโครงการ

รูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลโครงการฯ ให้ประสบความสำเร็จ มี 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 การดำเนินโครงการแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ก่อนดำเนินโครงการ ประกอบด้วย การทำประชาคม แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนิน โครงการ กำหนดวัตถุประสงค์ วางแผน การดำเนินงาน ขั้นตอนที่ 2 ระหว่างดำเนินโครงการ ประกอบด้วย ลงมือดำเนินโครงการตามแผนงาน สร้างระบบสื่อสารที่ดี การสรรหาและบริหาร ทรัพยากร มีการติดตามและควบคุม ขั้นตอนที่ 3 หลังดำเนินโครงการ ประกอบด้วย ประเมินผลลัพธ์ และผลกระทบของโครงการ และจัดทำรายงานสรุป โครงการ สอดคล้องกับแนวคิดกระบวนการบริหาร โครงการของเกษม ศิริสุขโถม (Sirisukhodom, 2007) ที่กล่าวว่ากระบวนการบริหารโครงการ ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 3 ขั้นตอน อันได้แก่ การวางแผน การดำเนินงานตามแผนหรือ การนำโครงการไปปฏิบัติ และการประเมินผล

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล โครงการฯ ประกอบด้วย (1) การมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับที่ระบุว่า ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ของคนในชุมชนส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ (2) ด้านผู้นำ สอดคล้องกับการศึกษาของประวิช สุขุม (Sukhum, 2018) ที่ระบุว่า ปัจจัยด้านผู้นำ ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิผลของโครงการสานพลัง ประชากรรัฐเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (3) ด้านทรัพยากร สอดคล้องกับการศึกษาของวรรณพันธ์ อ่อนแย้ม (Onyaem, 2019) ที่ระบุว่า ปัจจัยความสำเร็จ ของการบริหารจัดการโครงการมากที่สุด คือ ปัจจัย

ด้านบุคลากร รองลงมา ได้แก่ ด้านงบประมาณ (4) ด้านการสื่อสาร สอดคล้องกับแนวคิดของ เบญจิสา ตันเจริญ (Tancharoen, 2019) ที่กล่าวว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการที่จะนำไปสู่การรับรู้ เรียนรู้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง และเป็นเครื่องมือทางการบริหารที่ผู้บริหารควรให้ความสำคัญ และต้องนำมาใช้ในการบริหารจัดการองค์การอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่องค์กร และสอดคล้องกับการศึกษาของกระทรวงมหาดไทย และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (The Ministry of Interior and National Institute of Development Administration, 2019) ที่ระบุว่า การที่สมาชิกภายในทีมมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และมีการสื่อสารกันอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินโครงการในภาพรวม ประสบ (5) ด้านความรู้ความเข้าใจ สอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฐกิจ ภูริสถิตย์ (Poorisathit, 2018) ที่ระบุว่า ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงานส่งผลต่อการนำนโยบายโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่ ตาม “โครงการไทยนิยมยั่งยืน” (หมู่บ้าน/ชุมชนละสองแสนบาท) ปีพ.ศ. 2561 ไปปฏิบัติของสำนักงานเขตลาดพร้าว และ (6) ด้านแรงจูงใจ สอดคล้องกับแนวคิดของศิริไล กุลทรัพย์ศุทธรา (Kulsupsutha, 2009) และธนัญพร สุวรรณคาม (Suwannakam, 2016) ที่มองว่า แรงจูงใจเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกระตุ้นให้เกิดแรงขับ แรงผลักดัน หรือแรงกระตุ้นให้บุคลากรแสดงพฤติกรรม หรือการกระทำนั้น ๆ ทำให้บุคลากรเกิดความมุ่งมั่น ตั้งใจและเต็มใจทำงาน มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ เพื่อให้งานนั้นบรรลุ

เป้าหมาย และส่วนที่ 3 ประสิทธิภาพโครงการฯ ประกอบด้วย (1) การบรรลุวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับประวิช สุขุม (Sukhum, 2018) และอรอนงค์ สิงห์บุผา (Singbubpha, 2016) ที่ได้อธิบายถึง ประสิทธิภาพ ว่าเป็นความสามารถในการดำเนินงาน ที่บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ (2) คุณภาพชีวิตของประชาชนสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไขของโครงการ (Provincial Affairs Bureau, Department of Provincial Administration, 2018) และ (3) ความพึงพอใจของประชาชน สอดคล้องกับแนวคิดของ Nahavendi and Malekadeh (1999) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการนับว่าเป็นประสิทธิผลของการดำเนินงานเช่นกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เนื่องด้วยข้อจำกัดของโครงการฯ นี้คือ ความต่อเนื่องของการจัดสรรงบประมาณ ดังนั้น รัฐบาลควรสนับสนุนโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่ ตาม “โครงการไทยนิยมยั่งยืน” (หมู่บ้าน/ชุมชนละสองแสนบาท) ต่อไป เนื่องจากเป็นโครงการที่สามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนและยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนได้ และการกำหนดงบประมาณโครงการฯ ควรจัดสรรสอดคล้องกับขนาดของหมู่บ้าน/ชุมชน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาเชิงเปรียบเทียบกับชุมชนอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่

ตาม “โครงการไทยนิยมยั่งยืน” (หมู่บ้าน/ชุมชนละ สองแสนบาท) เพื่อให้เห็นถึงแนวทางในการปฏิบัติ และปัจจัยที่ส่งผลประสิทธิภาพของโครงการฯ จะได้ นำมาสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพของ โครงการฯ ให้ครอบคลุมและสามารถนำไปใช้ กับพื้นที่อื่นได้ และควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพของโครงการที่มาจากนโยบายประชานิยมด้านอื่น ๆ ของรัฐบาล เพื่อสะท้อนให้เห็นถึง ผลการศึกษาจะได้นำไปในการจัดทำเป็นข้อเสนอ เิงนโยบายให้มีเหมาะสมและคุ้มค่ามากยิ่งขึ้น

REFERENCES

- Chancharuporn, M., & Rattanawanichpan, S. (1963). **Community speaker: Sharing public learning experience**. Retrieved from <http://phc.moph.go.th>. (In Thai)
- Dunn, W. N. (1994). **Public policy analysis: An introduction**. (2nd ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice- Hall.
- Kulsupsutha, S. (2009). **Work motivation of employees in A.S. associated engineering (1964) Co., Ltd.** (Master's thesis) Business Administration Program, Phranakhon Rajabhat University, Thailand. (In Thai)
- Nahavendi, A. & Malekzadeh, A. R. (1999). **Organizational behavior: The person organizational fit**. Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- Namuanrak, S. (2012). The effectiveness of the sufficiency economy for community development projects in Bueng Kum district, Bangkok. **Journal of Thonburi University**, 6(12), 45-53.
- Onyaem, W. (2019). The success factors and problems in the project management at Mahidol University International College. **Journal of Professional Routine to Research**, 6(1), 1-8.
- Poorisathit, N. (2018). **The microeconomic promotion and development strategy under Thai Niyom Yungyuen project (200,000 baht per village or community) to improve the quality of life for grassroots sector implementation of Ladprao district**. (Mater's thesis). Ramkhamheang University, Thailand. (In Thai)
- Provincial Affairs Bureau, Department of Provincial Administration. (2018). **History of provincial affairs bureau**. Retrieved from https://multi.dopa.go.th/pab/info_organ.about1 (In Thai)

- Sarobol, P. (2007). **Administration factor effecting the education quality of Chulachomkloa Royal Military Academy.** (Doctoral Dissertation). Silpakorn University, Thailand. (In Thai)
- Siamrath. (2021, October 23). **The microeconomic promotion and development strategy under Thai Niyom Yungyuen project (200,000 baht per village or community) to improve the quality of life.** Retrieved from <https://siamrath.co.th/n/67250>. (In Thai)
- Singbubpha, O. (2016). **An effectiveness for the implementation of the research findings: A case study of the National Research Council of Thailand (NRCT).** (Mater's thesis). Faculty of Liberal Arts, Krirk University, Thailand. (In Thai)
- Sirisukhodom, K. (2007). **Project Evaluation.** Bangkok: Center for Project and Programme Evaluation, Office of Agricultural Economics. (In Thai)
- Steers, R. M. (1977). **Organization effectiveness.** Santa Monica, CA: Goodyear Publishers.
- Sukhum, P. (2018). **The effectiveness of public-private collaboration project. For sustainable development.** National Defence College Diploma, National Defence College. (In Thai)
- Suwannakam, T. (2016). **Effect of work Motivation, job satisfaction on organization commitment of employee in a commercial bank.** (Master's thesis). Bangkok: Faculty of liberal Arts, Thammasat University, Thailand (In Thai)
- Tancharoen, B. (2019). The internal corporate communication strategy for small and medium sized corporates. **Lampang Rajabhat University Journal**, 8(1), 192-204. (In Thai)
- The Ministry of Interior and National Institute of Development Administration. (2019). **Executive summary report: Evaluation project for country development under Thai Niyom Yungyuen project (200,000 baht per village or community) to improve the quality of life.** Bangkok: The Ministry of Interior and National Institute of Development Administration. (In Thai)
- Vroom, H. (1964). **Work and motivation.** Freeport, NY: Wiley and Sons.
- White, R., & Lippitt, R. (1953). **Leader behavior and member reaction in three "social climate."** In D. Cartwright & A. Zander (Eds.), *Group dynamic: Research and theory* (585-611). Evanston, IL: Row, Peterson and Co.